

Sygn. akt I C 255/13

WYROK

WIMIENIURZECZYPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Krzyków we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Karolina Gruszczyńska

Protokolant: Agnieszka Wiewióra - Sterna

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa J. C. (1)

przeciwko (...) Sp. z o. o. we W.

o zapłatę:

I. oddała powództwo;

II. orzeka, że koszty procesu ponosi w całości powód pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

UZASADNIENIE

Powód J. C. (2) reprezentowany w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. we W. kwoty 5.157,79 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19.11.2011 r. oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na uzasadnienie żądania pozwu powód podał, że w dniu 18.10.2007 r. zawarł z poprzednikiem strony pozwanej (...) P S.C. M. C., J. T. umowę w przedmiocie zakupu i montażu mebli kuchennych w domu powoda, za którą to usługę strona pozwana wystawiła faktury VAT nr (...) na łączną kwotę 41.950,01 zł., którą powód uiścił w całości. Podniósł, że strona pozwana błędnie określiła stawkę podatku od towarów i usług za wykonaną na rzecz powoda usługę montażu zakupionej zabudowy kuchennej, podając na przedmiotowych fakturach stawkę VAT 22% zamiast 7%, co spowodowało zawyżenie wynagrodzenia o łączną kwotę 5.157,79 zł. Wskazał, że pismem z dnia 14.11.2011 r. wezwał stronę pozwaną do odpowiedniej korekty wystawionych faktur VAT z uwzględnieniem prawidłowej stawki w wysokości 7% za wykonaną usługę, jednakże pismem z dnia 23.11.2011 r. strona pozwana odmówiła zapłaty należności. Powód wskazał, że dochodzi kwoty 5.157,79 zł. tytułem błędnie naliczonego podatku VAT na podstawie § 37 obowiązującego wówczas Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2009r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz odsetek za zwłokę pozwanego w spłacie należności głównej na podstawie art. 481 k.c.. Zgodnie z § 37 w/w rozporządzenia w okresie do dnia 31 grudnia 2010 r. stawkę podatku wymienioną w art. 41 ust. 1 ustawy obniża się do wysokości 7 % w odniesieniu do robót budowlano-montażowych oraz remontów i robót konserwacyjnych dotyczących obiektów budownictwa mieszkaniowego, o których mowa w art. 2 pkt 12 ustawy, lub ich części, z wyłączeniem lokali użytkowych, oraz lokali mieszkalnych w budynkach niemieszkalnych sklasyfikowanych w Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych w dziale 12, a także obiektów sklasyfikowanych w Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych w klasie ex (...) - wyłącznie budynki instytucji ochrony zdrowia świadczących usługi zakwaterowania z opieką lekarską i pielęgniarską, zwłaszcza dla ludzi

starszych i niepełnosprawnych. Podał również, że stanowisko organów podatkowych do końca roku 2010 pozostawało jednolite.

W dniu 8 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia –Krzyków Wydział I Cywilny, uwzględniając powództwo w całości, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

Od nakazu tego strona pozwana (...) Sp. z o.o. we W., reprezentowana w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniosła sprzeciw zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu strona pozwana podniosła, że powód nie wskazał podstawy prawnej swego żądania, a z obowiązujących przepisów wynika, że wobec konsumenta towary lub usługi oznacza się ceną. Stosownie zaś do art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 5 lipca 2001 roku cena jest to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę; w cenie uwzględnia się podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów sprzedaż towaru (usługi) podlega obciążeniu podatkiem od towarów i usług oraz podatkiem akcyzowym. Podniosła, że powodowi została przedstawiona cena ostateczna zamówionych towarów, zawierająca w sobie podatek VAT, jednakże bez określenia stawki podatku. Taką właśnie cenę powód zaakceptował i dokonał zakupu mebli oraz sprzętu kuchennego AGD. W przypadku powoda była to kwota 33.420 zł (pierwotnie, następnie po wprowadzeniu pewnych zmian i zamówieniu dodatkowych elementów 39.110 zł) za meble kuchenne wraz z akcesoriami, oraz 19.340 zł za sprzęt kuchenny. Powodowi została przedstawiona do akceptacji tylko cena (brutto), a w dokumentach tych w ogóle nie pojawia się kwota podatku VAT lub cena netto towarów. Skoro powód zapłacił cenę uzgodnioną ze sprzedającym, o której został z wyprzedzeniem poinformowany, towar został mu wydany, umowa między stronami została wykonana, a jakiegokolwiek roszczenia o zwrot części ceny są całkowicie pozbawione podstaw. Strona pozwana wskazała, że kwota podatku VAT należnego od transakcji sprzedaży została odprowadzona, zgodnie z obowiązującymi przepisami, do urzędu skarbowego. W związku z powyższym w żaden sposób nie można przyjąć, że doszło do „niczym nieuzasadnionego zawyżenia wynagrodzenia, jakie powód zobowiązany był zapłacić”, jak to twierdzi powód. Powód zapłacił taką kwotę, na jaką się umówił. Kwestia wysokości podatku VAT i jego prawidłowości obciąża wyłącznie stronę pozwaną w rozliczeniach z urzędem skarbowym. Podatek VAT nie stanowi wynagrodzenia sprzedawcy, lecz jest publicznoprawnym obciążeniem odprowadzanym do Urzędu Skarbowego.

Strona pozwana podniosła ponadto, że przedmiotem umowy była sprzedaż sprzętu kuchennego AGD (płyty grzejnej piekarnika, zmywarki, piekarnika parowego i kawiarki) oraz mebli kuchennych wraz z akcesoriami (zlew, odpływ, wkładka, koszyk). Fakt, że strona pozwana również skręca meble oraz instaluje zakupiony w sklepie sprzęt AGD nie powoduje, że wykonuje ona prace budowlano - montażowe. Podstawowym przedmiotem świadczenia jest bowiem dostawa mebli lub sprzętu AGD. Wynika to wyraźnie m.in. z rozbicia ceny zapłaconej przez powoda, która to cena składa się wyłącznie z ceny zakupionych elementów. Montaż tych elementów jest usługą dodatkową i bezpłatną. Podała, że kwestia zastosowania właściwej stawki podatku do wykonania zabudowy kuchni budziła w latach 2008 - 2010 duże zainteresowanie. Wydanych zostało kilka interpretacji indywidualnych, z których zdecydowana większość uznawała stanowisko, jakoby do takich świadczeń można było zastosować stawkę podatku w wysokości 7%, za nieprawidłową (np. interpretacja indywidualna (...) -311/1 O/KM Dyrektor Izby Skarbowej w B. (...) -769/09-4/AP Dyrektor Izby Skarbowej w W. (...) -633/08-4/HW Dyrektor Izby Skarbowej w P. (...) -175/08/MM Dyrektor Izby Skarbowej w B. - źródło: <http://sip.mf.gov.pl/sip/>). Ponadto pozwany powołał się na interpretacje organów podatkowych.

Pismem z dnia 27.03.2013 r. powód podniósł, że strona pozwana obowiązana jest dopełnić należytej staranności w sposób zapewniający poprawne naliczenie podatku VAT bez uszczerbku dla końcowego odbiorcy świadczonego dobra. Zastosowanie zawyżonej stawki podatku VAT (22% zamiast 7%), które w efekcie doprowadziło do niczym nieuzasadnionego zawyżenia ceny sprzedaży świadczonego przez stronę pozwaną produktu należy traktować tożsamo z sytuacją opodatkowania towaru bądź usługi pomimo wyrażonego w przepisie ustawy podatkowej zakazu. Dlatego też powołana w pozwie kwota 5.157,79 zł stanowiąca różnicę pomiędzy ceną określoną przez stronę pozwaną na

fakturach VAT, a ceną jaką powód obowiązany był wydatkować zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami z tytułu świadczonej przez stronę pozwaną usługi, a wynikająca z nieprawidłowego naliczenia przez pozwaną stawki podatku VAT do ustalonej wcześniej przez strony ceny umownej stanowi świadczenie nienależne i jako takie winno zostać powodowi zwrócone. Powód zaznaczył, że pozyskał informację o tym, iż świadczenie strony pozwanej objęte umową z dnia 18.10.2007 r. zostało opodatkowane stawką VAT 22% zamiast stawką 7% dopiero w chwili otrzymania faktur VAT. Niewyjaśnionym zatem pozostaje w jaki sposób miałby on na etapie uzgodnień dotyczących wysokości ceny wyrazić ewentualny sprzeciw względem proponowanej przez stronę pozwaną stawki VAT. Nadto dodał, iż prowadzone z konsumentem uzgodnienia dotyczące wysokości ceny za sprzedawany towar nie mogą odbywać się z pominięciem dokładnego oznaczenia jej poszczególnych składników już we wstępnej fazie omawianej czynności. Ponadto wskazał, że zobowiązanie strony pozwanej obejmowało wyprodukowanie/wytworzenie według ustalonego projektu z zakupionych na ten cel materiałów elementów stałej zabudowy kuchennej - mebli kuchennych oraz montaż tak wytworzonych mebli oraz sprzętu AGD w przygotowanych specjalnie do tego celu podczas produkcji otworach technologicznych. Wszystkie wyliczone powyższe czynności stanowiły jeden, nie dający się sztucznie podzielić kompleksowy proces, w takim sensie, iż niewykonanie jednej z usług powodowałoby powstanie względem strony pozwanej roszczenia powoda z tytułu nienależytego wykonania umowy. Ponadto sam tytuł, jakim opatrzone zostały wystawione przez stronę pozwaną faktury VAT nie mogą stanowić podstawy do określenia rodzaju oraz charakteru zawartej między stronami umowy.

Pismem z dnia 24.04.2013 r. strona pozwana podniosła, że powód zapłacił stronie pozwanej kwotę zawierającą VAT, na jaką umówił się przy zawieraniu umowy, i którą zaakceptował. Ponadto wskazała, że cena, którą płaci klient składa się wyłącznie z cen poszczególnych elementów, które składają się na zamówioną przez niego „kuchnię”. W żaden sposób nie można uznać, że przymocowanie szafek do siebie nawzajem i do blatu, stanowi usługę remontową lub roboty budowlano - montażowe w rozumieniu rozporządzenia wykonawczego do ustawy o podatku od towarów i usług. Strona pozwana podkreśliła, że przedmiotem umowy nie było wykonanie usługi, lecz sprzedaż: mebli oraz sprzętu AGD i akcesoriów. Ponadto wskazała, że nie jest producentem ani mebli, ani blatów ani tym bardziej sprzętu AGD, a obowiązki ekipy serwisowej sprowadzają się do dostosowania mebli i blatów do istniejących ścian, występów.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

W dniu 18.10.2007 r. powód J. C. (2) zawarł ze stroną pozwaną (...) Sp. z o.o. we W. umowę na zakup oraz montaż mebli kuchennych.

dowód:

umowa z dnia 18.10.2007 r., k. 11;

zamówienie z dnia 24.09.2007 r., k. 12;

załączniki do umowy, k. 13-16;

Strona pozwana przedstawiła powodowi cenę zamówionych towarów zawierającą w sobie podatek VAT, jednakże bez określenia stawki podatku. Strona pozwana oferuje towar klientom w cenie detalicznej, nie rozbija tego na elementy netto zarówno dla klientów instytucjonalnych jak i indywidualnych.

Powód zapłacił ustaloną cenę sprzedaży.

dowód:

faktura VAT nr (...), k. 17;

faktura VAT nr (...), k. 18;

faktura VAT nr (...), k. 19;

specyfikacja szczegółowa do faktur, k. 45-46;

zeznania świadka K. P., k. 88-89verte;

Przy zawieraniu umowy powód nie interesował się tym, jaka stawka podatku VAT została naliczona.

bezsporne

W chwili sprzedaży towaru powodowi obowiązywała 22 % stawka podatku VAT, którą zastosowała strona pozwana od dokonanej sprzedaży mebli kuchennych i sprzętu AGD wraz z ich montażem w domu powoda.

Strona pozwana nie wykonuje usług remontowych, nie jest również producentem mebli. Montaż oferowany przez stronę pozwaną dotyczy jedynie ustawiania szafek i skręcania ich ze sobą i nie jest usługą dodatkowo płatną.

dowód:

zeznania świadka K. P., k. 88-89verte

Powód bezskutecznie wzywał stronę pozwaną do dokonania korekty wystawionych faktur VAT i naliczenia 7% stawki podatku VAT wskazując że różnica kwoty brutto za usługę zakupu i montażu zabudowy kuchennej wynosi 5.157,79 zł..

dowód:

pismo powoda z dnia 14.11.2011 r., k. 20;

pismo strony pozwanej z dnia 23.11.2011 r., k. 21;

pismo powoda z dnia 02.12.2011 r. wraz z potwierdzeniem nadania, k. 22-23;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało oddalić.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z § 37 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2009 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 224, poz. 1799) w okresie od dnia 31 grudnia 2010 r. stawkę podatku VAT obniża się do wysokości 7 %. Jednocześnie rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.. Jak stanowi przepis art. 19 ustawy o podatku od towarów i usług z dnia 11 marca 2004 r. (Dz. U. z 2011 r., nr 177, poz. 1054 z późn. zm.) obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wydania towaru lub wykonania usługi. Jednakże zgodnie z ust. 4 jeżeli dostawa towaru lub wykonanie usługi powinny być potwierdzone fakturą, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury, nie później jednak niż w 7. dniu, licząc od dnia wydania towaru lub wykonania usługi. Zatem mając na uwadze, że pierwsza faktura została wystawiona 11 grudnia 2009 r., a obniżona wartość podatku dotyczyła obowiązku podatkowego powstałego pomiędzy 1 stycznia 2010 r. a 31 grudnia 2010 r., to sprzedającego w odniesieniu do kwoty wskazanej w tej fakturze obowiązywał podatek w wysokości 22%, a nie 7% VAT.

Jeśli natomiast chodzi o żądanie zasądzenia pozostałej kwoty to wskazać należy, że w ocenie Sądu, żądanie to jest bezzasadne. Jak wynika z analizy orzecznictwa Sądu Najwyższego aby móc uznać, że cena w zakresie w jakim obejmuje bezpodstawnie ustalony podatek VAT jest świadczeniem nienależnym w rozumieniu art. 410 § 2 k.c. i stanowi bezpodstawnie wzbogacenie sprzedawcy kosztem kupującego, konieczne jest ustalenie, że uzgodniona przez strony cena obejmowała taki podatek, przez co należy rozumieć wyraźne wyodrębnienie tego podatku jako elementu ceny przez same strony umowy. Istotne i kluczowe bowiem znaczenie ma to, czy kwota podatku była uzgodnionym i wyszczególnionym przez strony elementem kształtującym ustaloną między nimi cenę. Wprawdzie w niniejszej sprawie zostały wystawione faktury VAT, w których wskazano wysokość podatku VAT, jednak dopiero później, już po zawarciu umowy i po ustaleniu kwoty jaką zapłacić miał powód. W momencie wyrażenia zgody przez powoda na zaproponowaną

przez pozwanego cenę mebli powoda nie interesowało to jaki procent ceny stanowi podatek, w jakiej stawce został on doliczony i czy w ogóle został w cenie uwzględniony. Nie została zatem spełniona żadna z przesłanek wymienionych w powołanym przepisie 410 §1 i 2 k.c., trudno bowiem uznać, że skoro powód w miejsce umówionej ceny otrzymał od pozwanych umówione świadczenie, przestał być względem pozwanego zobowiązany, odpadła podstawa jego świadczenia, zamierzony cel nie został osiągnięty czy też czynność prawna stała się nieważna. A skoro nie zaistniała żadna z przesłanek nienależnego świadczenia, to w konsekwencji nie było podstaw do zastosowania norm opisanych w tych przepisach (vide wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 lutego 2013 r., I ACa 1423/12).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w pkt I wyroku.

Orzeczenie o kosztach wydano na podstawie przepisu art. 98 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, pozostawiając jednocześnie szczegółowe wyliczenie kosztów referendarzowi sądowemu na podstawie przepisu art. 108 k.p.c.

Z/

1. odnotować;
2. po odnotowaniu odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskiem;
3. kal. 14 dni.